

מסורת הש"ס

(א) [מו"ק יח. ע"ש]
(ב) זכרות לה; (ג) זכרות
לז. יומא פו; (ד) [תענית
כו;] (ה) זע"י: בתלמודו,
(ו) [תהלים כד;] (ז) [ז"ל
יהויכין כי כך מזכיר בסוף
מלכים ב דיהויכין הוגלה
עם החרש והמאגר וכן לעיל
בגמ' לח. אכן יהויקים מת
בירושלים ולא הוגלה כלל],

הגהות הב"ח

(א) גמ' וטעה כתיב
ושחטה כל"ל ואות ד נמחק:

הגהות הגר"א

[N] גמ' ראה וטעה דכתיב.
נמחק תיבת דכתיב:

מוסף רש"י

גדול להקב"ה. את
צרכמו, וכנסת ישראל.
ששחטאום הפירות לוקין
(ברכות לה:). ואומר אין
פשע. ולפי שהוא מיקל,
רואים האחרים ולמדני ממנו
לעשות כן ליהנות מן העולם
הזה בלא צרכה, ולכן נקרא
זה המיקל חבר לאיש משתי
(שם). ונודהם. שמה
ומשחטג ומזיק (שם לב:).

ואף אחיה השילוני טעה. דבדר דסרר
מעשה: שנאמר ויאמר ה' אל יהוא וגו'
לא שמר ללכה כבורם ה'. ואמרין מאי
של אחיה השילוני ראה וטעה מכלל
העמיקון. שטיס עבודת כוכבים על
שם שטיס אחריה לשחוט לעבודת
כוכבים: העמיקון. והחמיטו אומר
שכל מי שעולה לרגל ידקר בחרב כדי
שילכו וישחטו לפני העגלים: ואני
מוסר לכולם. כלומר אנכי לא חשתי
כל כך לכבוד עצמי לומר כל מי שאינו
עולה לרגל ידקר בחרב כמו שחשו
הם לכבוד עבודת כוכבים אלא יסורין
בעלמא יסורתיים כלומר דעבר צעשה.
ליה אטיס כלומר שטיס שלהם שסרו
מאחרי העמיקון עד שחטוה שחייבו
מיתה כל מי שעולה לרגל ומניח את
העגלים. ושחטוה לשון שחטוה:
מוזמנת לפורענות. ששם נחלקה
מלכות ישראל דקמין ליה ויקח את
השלמה ויקרעה לשנים עשר קרעים
וגו': צוה פקדי. צתשעה אבא
צבכל שנה מאותן מ' שנה שעמדו
בחדרי יום מוזמן לפורענות צו חזרו
מרגלים צו נחצו הצית בראשונה
ובשניה: ויהי צעם ההיא וירד
יהודה. מוזמנת לפורענות שחמרו
נתחייבה שריפה ומתו שני בניו:
צשס מכרו אחיו את יוסף. דכתיב
(בראשית לו) הלך אחיך רועים צשס
ודותן דכתיב בקרא היינו כפר הסמוך
לשסם ונקראת ע"ש שסס. אי נמי
למדרשו שיהיו דנין עליו להרוג: צשס
נחלקה מלכות צית דוד. דכתיב
במלכים (א יג) מפסקה של ירושלים.
מכללה שלל לחזור צה לעולם ולא
ליטול חלק בעבודה: מפסקה. כגון
(צ"מ דף פו.) נפל פתקה מרקיעא.
כלומר מחוקת של ירושלים הכתוב
ותחוס צה: שום דופי. איגמוס בגמ' (א)
שדחיה: ידשו צה תורה צין ירצעם
לאחרי: י'שס קול ואמרה.
כשהמליכו את ירצעם: מי שדג.
דוד: את הפלשתי. וע"י כן היה
מורש לסס גת לכן תתנו שלוחים לצניו
שתעזבו מלכות צית דוד ותמליכו
אחרים: צתי אבויב לאבוב. למלכי
צית דוד אתם מוכזים והלכתם אחר
מלכי ישראל לפיכך תהיו נמסרין
לאבוב ציר עובדי כוכבים שהן שמי
כז: אין אבוי אלא הקצ"ה שנאמר

גסוויינהו אתי וחתם באתו
לעשות הישר וכתב ויהוה
רמא ליה ואמר רבא חותמו
הוא טעה: ושחטה שטים

חלק פרק אחד עשר סנהדרין

קב.

ו'כו'. ואין גזילה כלפי מעלה וכלפי כנסת ישראל אלא זו בלדב שמועה
מלגדך כנסת ישראל הוא גחול להקצ'ה שחכמים תקנו על כל דבר
ודבר צרכה כדאמר התם (בבבא דף לה.) כל הטועס ואינו מדרך
נקרא גזון שנאמר(י' לה') הארץ מלאה: **כסאי מקלות המסווים זו אף**
זו. ארסם שיש בידו מקל א' ומכה בו

מקל אחר ומתמו ומשליכו בדרסוק כן
הדיו ירבעם את ישראל מאחרי ה'
על כרחם: ודי וזה איידי דליידי
עד השתא בעגלים של ירבעם מפרש
האי קרא: ממוק קופס נא בשם.
כשיש לו הכרח לכוול הוא נוהס: עד
ירבעם היו ישראל יונקים מעגל אחד.

לוקין על חטא עגל אחד שעשו במדבר:
ה"ג מלכו ואילך היו יונקין משלשה
עגלים. שנים מירבעם ושלישי של
המדבר. ולפי מה שכחזר בספרים
שנים ושלושה עגלים יוחא כלומר
משנים שעשה ירבעם ושלישי שעשה
במדבר ושלושה היינו שלישי כמו
(משנ' ז) שלשה המה נפלחו ממני
וארבעה לא ידעתי: אחד מעשרים
וארבעה בהכרע ליערא. לאו דוקא
אלא כלומר דבר מועט מאד כמה שקף
המשקל נטטה לזה או יותר מלד זה.
צ"ב (ד"ה פט). כמה היו הכרע ליערא:
לאחר ק"ד דורות. למעשה העגל:
פסוק זה. דכתיב בעגל וציוס פקדי
והכל צימי לזקיה כשחרז הדית כתוב
קרוז פקודות העיר קרז אותו מעשה
שנאמר וציוס פקדי וממעשה העגל
עד לזקיה כ"ד דורות צדימי נחשון
נעשה העגל לא וחשזו כמה דורות
מנחשו עד לזקיה נחשון שלמון בנו
צועזו בנו עוצד בנו ישי בנו דוד בנו
שלמה בנו רחבעם בנו אחיה בנו
אסא בנו יהושפט בנו יורם בנו אחזיה
בנו יואש בנו אמליה בנו עזחיה בנו
יותם בנו אחז בנו חזקיה בנו מנשה
בנו אמון בנו יאשיהו בנו יהואחז
ויהויקים בנו ומלכו זה אשר זה ודור
אחד הם יהויכין בנו של יהויקים
הרי כ"ד. ויהויקים לא סיים מלכותו
שהוגלה לצבל עם החרש והמסגר
והמלכו לזקיהו דודו במקומו והלכך
לא קא חשיב לזקיה דור באפיה
נפשיה דהוא מלך דדור כ"ד: דהוא
דעש' בשלשה מלכים. דהוא קאי
במתני' בשלשה מלכים אין להם חלק:
איתפח

חכמים דומין לפניהם כעשבי השדה ואיכא דאמר
וְלֵהֶם כְּשֵׂדָה¹¹ לְכֹן תִּתְּנִי שְׁלוּחִים עַל מִוֶּרֶשֶׁת גֵּת בְּתִי

ה' בת קול ואמרה להן מי שהרג את הפלשתי והוריש
 ישראל¹² אמר רב חנינא בר פפא כל הנהנה מן העולם
 מיר¹³ גדול אביו ואמו ואומר אין פושע חבר הוא לאיש
 קנז ואין אמו אלא כנסת ישראל שנאמר¹⁴ שמע בני
 משה חתית חבר הוא לירבעם בן נבט שהשחית ישראל
 ואחרי ה' והחטיאם חטאה גדולה אמר רבי חנין כשתי
 מר משה לפני הקב"ה רבונו של עולם בשביל כסף וזהב
 לעשות להם אלהי זהב משל אין ארי דורס ונוהם
 אושעיא עד ירבעם היו ישראל יונקים מעגל אחד מכאן
 יענות ופורענות שבאה לעולם שאין בה אחד מעשרים
 פקדי ופקדתי עליהם חטאתם אמר רבי חנינא לאחר
 באזני קול גדול לאמר קרבו פקדות העיר ואיש
 עם מדרכו הרעה מאי אחר אמר ר' אבא אחר
 ואתה וכן ישי נטייל בגן עדן אמר לו מי בראש בן
 דריש בשלשה מלכים חלש קביל עליה דלא דריש כיון
 דאיתפח

עין משפט
נר מצוה

בח א מיי פ"א מהל'
חגיגה הלכה א:

תורה אור השלם

1. וַיֹּאמֶר אֵל יְהוָה יֵשׁוּב
אִישׁ הַחַיִּיתָּה לְעוֹשׂוֹת
הַדָּשִׁים בְּצִוְיָי כְּבֹל
בְּלִבְכֶם עֲשִׂיתָ לְבִית
אֶתְכֶם בְּנֵי רַבְעִים יֵשׁוּב
לִפְנֵי פֶה שָׂרָאֵל:
מִלְכִּים ב' ל'
2. וְהָיָה אֵל שֹׁמֵר הַלֵּל
בְּחֹתוֹת יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
לִבְלִי לִבְנֵי אֵל שֶׁר
מַעַל וְשֹׁמֵרוֹת יִרְבְּעִם אֲשֶׁר
הִחֲסִיתָ אֶת שָׂרָאֵל:
מִלְכִּים ב' ל'
3. וְיִקְבֹּץ דִּזְאוֹת אֵל
הָעָם וַיֹּאמֶר אֶלְהֶם
אֶבְרָהָה אֲבִי אֶת הַעֲבֵל
מַעֲמֵט דִּזְאוֹת יַעֲבֹדְכֶם
הַדָּרְבָּה: מִלְכִּים ב' י'
4. וְשִׁחֲטֶהָ
וְיִמְצֹק וְיֹאמֶר מִסֹּר
לְכֶם: הַשּׁוֹעַ ב' ל'
5. וְיִדִּי בַעַת הַדִּזְאוֹת
יִרְבְּעִם יֵצֵא מִיִּשְׂרָאֵל
וְיִמְצֹק אֹתוֹ אֶתְכֶם
וְשִׁחֲטֶהָ הַדָּנָבִי אֵל
וְהוֹדָה מִתְפַּסֵּה בְשִׁלְמָה
וְחִישָׁה יִשְׁרָאֵל לְכֶם
בְּשִׁחֲטָה: מִלְכִּים א' י'
6. הָבֵל הָמָּה מַעֲשֶׂה
עֲתִידֵתֵם עֵת פִּקְדֹנְכֶם
אֵיבָדוֹ: יִמְיוֹהוּ נ' י'
7. בֶּהָ אִמֶּר יְיָ בַּעַת דִּצְרוֹן
עֲשִׂיתִיךָ יִבְיֹם יְשׁוּעָה
וְשִׁחֲטֶהָ וְיֹאצֵּר וְאֶתְכֶם
לְבִרְיָת עִם הָלֶהֱם אֶרֶץ
נָחֻלֹת:
8. וְשִׁחֲטֶהָ וְיִמְצֹק
וְיֹאמֶר מִסֹּר לְכֶם מִט
וְעַתָּה לֵךְ אֶת הָאָה
לְהָעָם אֶל אֲשֶׁר רִבְדִּיתָ לָךְ
לְפָנֶיךָ וְהָיָה מִלְּאֲכִי יֵלֶךְ
לְפָנֶיךָ וְיִבְיֹם פִּקְדֵי וּפְקִדְתֵי
לְהַמְלִיךְ אֹתוֹ:
מִלְכִּים א' ב' א'
9. וְיִדִּי בַעַת הַדִּזְאוֹת וְיִדִּי
לְכֶם מִזֵּאת אֶתְכֶם וְיִשְׁמֹ
אִישׁ עֲדָלְמִי וְשִׁחֲטֶהָ
וְיֹאמֶר אֶתְכֶם לְכֶם
יְיָ שֶׁכֵּם בָּל כָּל יִשְׂרָאֵל
לְהַמְלִיךְ אֹתוֹ:
מִלְכִּים א' ב' א'
10. וְיִדִּי בַעַת הַדִּזְאוֹת וְיִדִּי
לְכֶם מִזֵּאת אֶתְכֶם וְיִשְׁמֹ
אִישׁ עֲדָלְמִי וְשִׁחֲטֶהָ
וְיֹאמֶר אֶתְכֶם לְכֶם
יְיָ שֶׁכֵּם בָּל כָּל יִשְׂרָאֵל
לְהַמְלִיךְ אֹתוֹ:
מִלְכִּים א' ב' א'
11. לֵךְ תַּחֲנִי שְׁלֹחֹתִי
לְכֶם מִזֵּאת אֶתְכֶם וְיִשְׁמֹ
אִישׁ עֲדָלְמִי וְשִׁחֲטֶהָ
וְיֹאמֶר אֶתְכֶם לְכֶם
יְיָ שֶׁכֵּם בָּל כָּל יִשְׂרָאֵל
לְהַמְלִיךְ אֹתוֹ:
מִלְכִּים א' ב' א'
12. וְיִדִּי בַעַת הַדִּזְאוֹת וְיִדִּי
לְכֶם מִזֵּאת אֶתְכֶם וְיִשְׁמֹ
אִישׁ עֲדָלְמִי וְשִׁחֲטֶהָ
וְיֹאמֶר אֶתְכֶם לְכֶם
יְיָ שֶׁכֵּם בָּל כָּל יִשְׂרָאֵל
לְהַמְלִיךְ אֹתוֹ:
מִלְכִּים א' ב' א'
13. וְיִדִּי בַעַת הַדִּזְאוֹת וְיִדִּי
לְכֶם מִזֵּאת אֶתְכֶם וְיִשְׁמֹ
אִישׁ עֲדָלְמִי וְשִׁחֲטֶהָ
וְיֹאמֶר אֶתְכֶם לְכֶם
יְיָ שֶׁכֵּם בָּל כָּל יִשְׂרָאֵל
לְהַמְלִיךְ אֹתוֹ:
מִלְכִּים א' ב' א'
14. וְיִדִּי בַעַת הַדִּזְאוֹת וְיִדִּי
לְכֶם מִזֵּאת אֶתְכֶם וְיִשְׁמֹ
אִישׁ עֲדָלְמִי וְשִׁחֲטֶהָ
וְיֹאמֶר אֶתְכֶם לְכֶם
יְיָ שֶׁכֵּם בָּל כָּל יִשְׂרָאֵל
לְהַמְלִיךְ אֹתוֹ:
מִלְכִּים א' ב' א'
15. וְיִדִּי בַעַת הַדִּזְאוֹת וְיִדִּי
לְכֶם מִזֵּאת אֶתְכֶם וְיִשְׁמֹ
אִישׁ עֲדָלְמִי וְשִׁחֲטֶהָ
וְיֹאמֶר אֶתְכֶם לְכֶם
יְיָ שֶׁכֵּם בָּל כָּל יִשְׂרָאֵל
לְהַמְלִיךְ אֹתוֹ:
מִלְכִּים א' ב' א'
16. וְיִדִּי בַעַת הַדִּזְאוֹת וְיִדִּי
לְכֶם מִזֵּאת אֶתְכֶם וְיִשְׁמֹ
אִישׁ עֲדָלְמִי וְשִׁחֲטֶהָ
וְיֹאמֶר אֶתְכֶם לְכֶם
יְיָ שֶׁכֵּם בָּל כָּל יִשְׂרָאֵל
לְהַמְלִיךְ אֹתוֹ:
מִלְכִּים א' ב' א'
17. וְיִדִּי בַעַת הַדִּזְאוֹת וְיִדִּי
לְכֶם מִזֵּאת אֶתְכֶם וְיִשְׁמֹ
אִישׁ עֲדָלְמִי וְשִׁחֲטֶהָ
וְיֹאמֶר אֶתְכֶם לְכֶם
יְיָ שֶׁכֵּם בָּל כָּל יִשְׂרָאֵל
לְהַמְלִיךְ אֹתוֹ:
מִלְכִּים א' ב' א'
18. וְיִדִּי בַעַת הַדִּזְאוֹת וְיִדִּי
לְכֶם מִזֵּאת אֶתְכֶם וְיִשְׁמֹ
אִישׁ עֲדָלְמִי וְשִׁחֲטֶהָ
וְיֹאמֶר אֶתְכֶם לְכֶם
יְיָ שֶׁכֵּם בָּל כָּל יִשְׂרָאֵל
לְהַמְלִיךְ אֹתוֹ:
מִלְכִּים א' ב' א'